

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 19C/174/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113204033
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Malý
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2113204033.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v konaní pred sudcom JUDr. Igorom Malým, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpený spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., IČO 36 864 421, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, IČO 00 166 073, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody 927,49 € a nemajetkovej ujmy 185,50 €, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Žalovanému súd právo na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným dňa 27.9.2012 na Okresný súd Senica domáhal, aby súd medzitýmnym rozsudkom určil že žalovaný je zodpovedný za škodu ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 2280763 dlžníkom (povinným) M. (kde po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX 2487/2010) v zákonom stanovenej lehote, a rozsudkom rozhodol že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi z titulu majetkovej škody sumu 927,49 €, a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 185,50 €, a náhradu trov konania. Uviedol že žalobca je právnickou osobou ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažnej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov, a v pozícii oprávneného v exekučnom konaní navrhol písomným podaním, postupom podľa § 38 Exekučného poriadku, zvolenému súdному exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. 2280763 dlžníkom (povinným) M., pričom po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci číslo EX 2487/2010. Nakoľko exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spísanú súdnym exekútorom prijal na ďalšie konanie došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci v zákonom ustanovenej dobe. Exekučný súd napriek tomu že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 17.3.2011 (konanie pritom začalo dňa 15.3.2010), a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia; k rozhodnutiu o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 367 dní). Žalobca ďalej uviedol že popísaný postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom (§ 44, ods. 2 Exekučného poriadku), pretože v predmetnom prípade neexistuje okolnosť ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil

až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48, ods. 2 Ústavy SR - z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si žalobca uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalobcovi vznikla majetková škoda v sume 927,49 € predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Zároveň si žalobca uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 185,50 €, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46, ods. 1 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6, ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania žalobcu že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky, a žalobca mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá - postup exekučného súdu zamedzil žalobcovi správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára; potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie (spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) sumu 185,50 €, t.j. 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom (hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou). Žalobca uviedol že postupoval podľa § 15, ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaný však na žiadosť pozitívne nereagoval.

Vec bola Uznesením Krajského súdu v Trnave č. 24NcC/53/2012-15 zo dňa 14.11.2012 prikázaná na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Trnava.

Okresný súd Trnava Uznesením č. 19C/25/2013-23 zo dňa 14.2.2013 vec vylúčil na samostatné konanie.

Žalovaný sa vo veci vyjadril podaním došlým súdu dňa 16.8.2013 v ktorom uviedol že žalobca v žalobe síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať sám. Zo žaloby nie je zrejmé či si žalobca uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prieťahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote - všeobecný súd v konaní o náhradu škody pritom ani nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu; takúto právomoc má napr. predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Dňa 23.4.2012 boli žalovanému doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.4.2012 - vzhľadom na skutočnosť že už dňa 27.9.2012 boli okresnému súdu doručené žaloby je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, keď poškodený podľa § 16, ods. 4 zák.č. 514/2003 Z.z. sa môže práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody; podľa žalovaného preto ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Navyiac žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, čím zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať jeho nárok na náhradu škody o ktorého prerokovanie sám požiadal - žalovaný preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný. K nesprávnemu úradnému postupu žalovaný uviedol že z dikcie § 44, ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia, ale 15 dňová lehota sa týka prípadu keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu okrem exekučného titulu podľa § 41, ods. 2, písm. c) a d) Exekučného poriadku. Podľa § 9, ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. (v znení účinnom od 1.1.2013) pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní, možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, zo žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na

prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní ktorým sa rozhodlo o tom že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, z právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva ktorým sa rozhodlo že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti ktorým ústavný súd konštatoval že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Zo skutkových okolností uvádzaných v niektorých žalobách vyplýva že k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť v období pred marcom 2009 - v prípade ak mala žalobcovi vzniknúť škoda nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15-dňovej lehote, lehota na uplatnenie nároku uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Vzhľadom k uvedenému vzniesol žalovaný námietku premlčania nároku, ak došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.4.2009. Žalobca vyčíslil uplatnenú škodu vo výške istiny s príslušenstvom, keď ale v žalobe neuviedol či predmetné náklady predstavujú skutočnú škodu, alebo ušlý zisk - žalobca teda neunesol dôkazné bremeno. Podľa žalovaného nie je pravdivé tvrdenie žalobcu že nie je možné vymôcť pohľadávku od dlžníka žalobcu, a rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia spôsobuje nevyožiteľnosť pohľadávky, nakoľko rozhodnutie o zamietnutí iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom, a žalobca mal možnosť získať iný exekučný titul. Ak by nastala situácia, že by si toto právo uplatnil žalobca novým návrhom musel by preukázať, že by mu súd požadované nároky priznal bez akýchkoľvek pochybností od dlžníka v sume, v ktorej si ich požaduje od žalovaného, a tiež by musel preukázať že pohľadávka je nevyožiteľná v dôsledku pochybenia súdu. Vo vzťahu k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy žalovaný uviedol že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. Žalobca tiež poukazuje na zánik podnikateľských aktivít a plánov, ale tieto nie sú bližšie konkretizované, a nespresnil v čom a ako situácia „ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu“. Pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať že konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučiniením, čo z uvedených žalôb nevyplýva, preto žalovaný nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. Podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci, žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb, a v takomto prípade aj súdna moc musí pozornejšie skúmať akékoľvek podanie žalobcu, a to najmä v prípade návrhu na vykonanie exekúcie, kde v prípade žalobcu automaticky nastáva zvýšené riziko ohrozenia alebo porušenia práva spotrebiteľa. S prihladnutím na popísanú charakteristiku podnikateľskej činnosti žalobcu považuje žalovaný za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala žalobcovi vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite žalobcu a súčasne v takejto situácii platí že aj v prípade porušenia práva žalobcu už samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostatočujúce a vylučuje možnosť priznania prípadného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy voči štátu. Žalovaný ďalej uviedol že na základe uvedeného žalobca nepreukázal že by činnosťou súdu došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva - z dôvodu nepreukázania splnenia základných podmienok pre priznanie náhrady škody v zmysle zák.č. 514/2003 Z.z. žalovaný považuje žalobu za právne neopodstatnenú a žiada aby ju súd zamietol.

Z obsahu spisu Okresného súdu Senica sp.zn. 7Er/265/2010 súd zistil že dňa 23.4.2010 bola Okresnému súdu Senica doručená žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému M., pre vymoženie pohľadávky 180,00 € s príslušenstvom. Okresný súd Senica Uznesením č. 7Er/265/2010-14 zo dňa 24.2.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky dojednanej medzi účastníkmi vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru tvoriacich neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy, ktorá ako neplatná nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť. Následne Okresný súd Senica Uznesením č. 7Er/265/2010-14 zo dňa 12.8.2011 exekučné konanie zastavil (súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal), z dôvodu že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá.

Žalobca ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie konané dňa 12.5.2014 nedostavili, svoju neúčasť právny zástupca žalobcu ospravedlnil z dôvodu kolízie termínov pojednávania (predvolanie prevzal dňa 2.4.2014, t.j. v dostatočnom časovom predstihu), a požiadal o odročenie pojednávania.

Súd v zmysle ustanovenia § 101, ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, keďže sa riadne predvolaný účastník / jeho zástupca nedostavil na pojednávanie, pričom nepožiadaval o odročenie z dôležitého dôvodu (v zmysle ustálenej judikatúry sama kolízia toho istého zástupcu účastníka na rozdielnych súdoch nie je bez ďalšieho dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania), konal v neprítomnosti tohto účastníka; prihliadol pritom na obsah spisu a predložené a vykonané dôkazy.

Žalovaný sa na pojednávanie konané dňa 12.5.2014 nedostavil, svoju neúčasť ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti, o odročenie pojednávania nepožiadaval.

Súd v zmysle ustanovenia § 101, ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, keďže sa riadne predvolaný účastník nedostavil na pojednávanie, ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o odročenie, prejednal vec v neprítomnosti tohto účastníka; prihliadol pritom na obsah spisu a doposiaľ predložené a vykonané dôkazy.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s návrhom, s vyjadrením žalovaného, s obsahom spisu Okresného súdu Senica sp.zn. 7Er/265/2010, ako i s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Dňa 23.4.2010 bola Okresnému súdu Senica doručená žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému M. pre vymoženie pohľadávky 180,00 € s príslušenstvom. Okresný súd Senica Uznesením č. 7Er/265/2010-14 zo dňa 24.2.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia (z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky dojednanej medzi účastníkmi vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru tvoriacich neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy, ktorá ako neplatná nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť); následne Okresný súd Senica Uznesením č. 7Er/265/2010-14 zo dňa 12.8.2011 exekučné konanie zastavil (z dôvodu že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá).

Žalobca sa domáhal náhrady majetkovej škody vo výške 927,49 €, ktorá mala predstavovať náhradu istiny (180,00 €) s príslušenstvom, z dôvodu že táto už nemôže byť priznaná rozhodnutím všeobecného súdu v konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere, a nemôže byť akceptovaný návrh na nútené vymáhanie istiny s príslušenstvom zo strany exekučného súdu.

Žalobca sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 185,50 €, ktorú vyčíslil ako 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu vnútorných zásahov do spoločnosti, ovplyvňovania podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie práv žalobcu a stratu jeho legitímnych očakávaní že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, za stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci, a za zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie.

Žalobca nepreukázal že by počas doby od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia o jej zamietnutí bol neistote, nepreukázal hrozbu škody, nepreukázal riziko ohrozujúce konečné vymoženie pohľadávky, nepreukázal že v postupe Okresného súdu Senica boli zistené pochybenia a prieťahy. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vznik majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ani ich výšku.

Podľa § 3, ods. 1, písm. d) zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom a účinnom ku dňu zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3, ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom a účinnom ku dňu zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia) zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4, ods. 1, písm. a), bod 1. zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom a účinnom ku dňu zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia) vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9, ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom a účinnom ku dňu zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia) štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj

porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9, ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom a účinnom ku dňu zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia) právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15, ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom a účinnom ku dňu zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia) nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16, ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom a účinnom ku dňu zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia) ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17, ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom a účinnom ku dňu zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia) uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa § 17, ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom a účinnom ku dňu zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia) v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19, ods. 1, veta prvá zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom a účinnom ku dňu zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia) právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

Podľa § 19, ods. 3 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (v znení platnom a účinnom ku dňu zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia) lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41, ods. 2, písm. i) zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (v znení platnom a účinnom ku dňu začatia exekučného konania) podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44, ods. 2 zák.č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (v znení platnom a účinnom ku dňu začatia exekučného konania) súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že návrhu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Žalobca si v konaní uplatnil nárok na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica v exekučnom konaní vedenom pod spisovou značkou 7Er/265/2010, keď nesprávny úradný postup Okresného súdu Senica mal spočívať v tom, že rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 17.3.2011, pričom konanie začalo dňa 15.3.2010, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia - k tomuto rozhodnutiu tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby s omeškaním viac ako 367 dní (v skutočnosti súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia dňa 24.2.2011, keď návrh na súd bol doručený dňa 23.4.2010, teda k rozhodnutiu prišlo o 307 dní - uvedenie nepresných údajov žalobcom však na rozhodnutie súdu nemalo podstatný vplyv); žalovaný poukázal na skutočnosť že z dikcie § 44, ods.

2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia, a tiež na skutočnosť že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietiahy v konaní.

Žalobca podal súdному exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného - žalobcu, proti povinnému M., pre vymoženie pohľadávky 180,00 € s príslušenstvom - dňa 23.4.2010 bola Okresnému súdu Senica doručená žiadosť o udelenia poverenia na vykonanie tejto exekúcie. Okresný súd Senica Uznesením č. 7Er/265/2010-14 zo dňa 24.2.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky dojednanej medzi účastníkmi vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru tvoriacich neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy, ktorá ako neplatná nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť (následne Uznesením č. 7Er/265/2010-14 zo dňa 12.8.2011 exekučné konanie zastavil z dôvodu že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá).

Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody doručenou žalovanému požiadal žalobca o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody uplatnenej v prejednávanej veci - žalovaný na uvedenú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody neodpovedal z dôvodu že žalobca neposkytol v rámci predbežného prerokovania požadovanú súčinnosť, čím bol proces predbežného prerokovania zmarený; v čase rozhodovania súdu uplynula šesťmesačná lehota odo dňa prijatia žiadosti, preto žalobu nemohol súd považovať za predčasnú.

Podľa § 9, ods. 1 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, keď za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietiahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. V praxi sa vychádza z toho že ide o prípady vzniku škôd ktoré boli vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci než rozhodovacou - nesprávnym úradným postupom je tak činnosť spojená s výkonom právomoci orgánu verejnej moci ak pri nej alebo v jej dôsledku dôjde k porušeniu pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie orgánu verejnej moci alebo k porušeniu poriadku určeného povahou a funkciou postupu. Uvedené ustanovenie zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorá predpokladá splnenie súčasne troch podmienok, a to 1/ nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, 2/ vznik škody poškodenému, a 3/ príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa neviaže na vydanie rozhodnutia v predpísanom konaní a s rozhodovaním nemusí súvisieť, alebo ide o postup v konaní smerujúci síce k vydaniu rozhodnutia, ktorý sa však bezprostredne v obsahu rozhodnutia neodrazí; úradný postup nie je možné upraviť natoľko detailne aby pokrýval všetky predpísané dielčie kroky ktoré je potrebné v rámci výkonu právomoci uskutočniť, preto správnosť úradného postupu musí byť hodnotená i z hľadiska účelu ku ktorého dosiahnutiu postup orgánu verejnej moci smeruje.

S poukazom na uvedené považoval súd nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Senica za neopodstatnený, aj keď Okresnému súdu Senica bola doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 23.4.2010, pričom súd túto zamietol dňa 24.2.2011 (teda rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na 307. deň od doručenia návrhu súdu) - ohľadne prípadného prietiahu sa nevedelo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sa sťažnosť na prietiahy v konaní, nerozhodoval Ústavný súd SR, či Európsky súd pre ľudské práva. V rámci exekučného konania má súd právo preskúmať dôkazy aj bez návrhu účastníkov, ako aj ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, či priebeh rozhodcovského konania, pričom exekučný poriadok určuje lehotu na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ale nie na vydanie iného rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V prípade ak má súd za to, že nie je zákonný dôvod na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne - takéto rozhodnutie pritom nemožno považovať za jednoduché, pre ktoré by bola určená pätnásťdňová lehota. Súd zdôrazňuje, že pre rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zákonná lehota neexistuje, a teda nemožno konštatovať že v prejednávanej veci nebola nedodržaná lehota na vydanie rozhodnutia (zákon v čase podania návrhu na súd lehotu neurčoval!); zo skutkových okolností ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zřejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úpravu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

Podľa názoru súdu žalobca ako oprávnený v exekučnej veci v danej lehote vydanie poverenia na vykonanie exekúcie nepresadzoval zákonnými možnosťami, nijako sa skoršieho rozhodnutia nedomáhal (keď súd vychádzal z obsahu exekučného spisu); žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že by

počas doby od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia o jej zamietnutí bol v neistote a hrozila mu akákoľvek škoda; nepreukázal tiež že táto doba viedla k strate jeho legitímnych očakávaní (že nastane zákonom predpokladaný stav), a že by toto vyvolalo riziko ohrozujúce konečné vymożenie pohľadávky, keďže v mnohých iných exekučných veciach žalobcu ako oprávneného bola spochybnená právomoc rozhodcovského súdu, resp. materiálna vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Je zrejmé, že o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté, pričom v postupe Okresného súdu Senica neboli zistené žiadne pochybenia, súd konal riadne a bez prieťahov - možno konštatovať, že konajúci súd sa nedopustil nesprávneho úradného postupu. Vzhľadom k uvedenému je zrejmé že absentuje prvotná podmienka pre vznik zodpovednosti štátu, a to nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci (resp. nebol v konaní preukázaný).

Vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal ich vznik, pričom účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť (povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností), keď procesným dôsledkom spojeným s dôkaznou povinnosťou je neunesenie dôkazného bremena. Účastník ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení nesie za predpokladu, že ním tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Podľa názoru súdu sa žalobcovi nepodarilo vôbec preukázať že by mu v súvislosti s postupom Okresného súdu Senica v exekučnej veci vznikla akákoľvek škoda či ujma, a neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti na základe ktorých by bolo možné (podľa zákonom určených kritérií) posúdiť vznik a rozsah škody či ujmy. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu istiny s príslušenstvom dôvodiac, že táto nemôže byť viac priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu - s týmto tvrdením žalobcu nie je možné sa stotožniť, nakoľko žiadosť o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá z dôvodu nespôsobilosti rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu, a bol to práve žalobca ktorý si zvolil postup pre vymáhanie istiny s príslušenstvom cestou rozhodcovského súdu, a nie všeobecného súdu. Neúčinný (nulitný) rozhodcovský rozsudok žiadnu prekážku následného prejednaní a rozhodnutia vo veci nepredstavuje, nakoľko podľa ustálenej judikatúry nadobudnutím právoplatnosti uznesenia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia odpadá prekážka res iudicata na uplatnenie práva na všeobecnom súde (žalobca ani nepreukázal že by podal žalobu na všeobecnom súde o zaplatenie istiny s príslušenstvom voči dlžníkovi, ktoré konanie by bolo zastavené pre prekážku res iudicata). Navyiac nie je možné ani bez akýchkoľvek pochybností s istotou predpokladať, že by práve pri uplatnení nároku na zaplatenie istiny s príslušenstvom v konaní pred všeobecným súdom bol žalobca úspešný v celom rozsahu; žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal že čas od doručenia žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia o zamietnutí tejto žiadosti viedol k zániku regulárnej a plnohodnotnej vymožitelnosti pohľadávky na zaplatenie istiny s príslušenstvom, teda k zmenšeniu existujúceho majetku žalobcu. Žalobca svoje tvrdenia o vzniku majetkovej škody (v žalobe iba všeobecne popísané) nijako nezdokladoval, a určenie výšky majetkovej škody v žalobe nie je dôkazom o jej vzniku. V časti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy dospel súd k záveru, že v prejednáwanej veci by stačilo aj iba prípadné konštatovanie porušenia práva, a nie sú dané dôvody na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, a to s prihliadnutím na dôvody uvedené vyššie. Samotné vedenie exekučného konania bez ohľadu na jeho dĺžku totiž nie je objektívnou prekážkou na udržiavanie kontaktu oprávneného, resp. exekútora s povinným, a nie je ani dôvodom k vzniku insolventnosti povinného, pretože spravidla dôvodom neplnenia dlhu povinného je jeho insolventnosť ešte v čase pred rozhodnutím v základnom konaní (tieto všeobecne známe riziká sú i rizikom každého podnikateľského subjektu). Podľa názoru súdu navyiac vzniknutú situáciu vyvolal aj sám žalobca tým, že uprednostnil rozhodcovský súd (súkromnoprávny orgán) pred všeobecným súdom, ktorý by nepochybne pri svojom rozhodovaní vychádzal zo zákona o spotrebiteľských úveroch, zákona na ochranu spotrebiteľa a súdnej praxe, a žalobcovi musela byť známa -vzhľadom na predmet jeho podnikania (poskytovanie úverov z vlastných zdrojov), a to ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie- rozhodovacia prax všeobecných súdov v problematike rozhodcovských rozsudkov. Požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy nie je podložená zo strany žalobcu akýmikoľvek reálnymi skutočnosťami, dôvody pre požiadavku na jej priznanie sú vymedzené v žalobe len všeobecne a nevzťahujú sa priamo na konkrétnu obchodnú spoločnosť - žalobcu. Odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu nie je možné vzťahovať na fyzické osoby ktoré sa na činnosti právnickej osoby podieľajú, keďže im ujma nevzniká priamo, a preto sú postoje a pocity členov riadiacich orgánov a majiteľov žalobcu irelevantné; zánik podnikateľských aktivít a zánik vytvorených podnikateľských plánov žalobca žiadnym spôsobom bližšie nešpecifikoval; vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou či ujmou musí byť priamy, bezprostredný, neprerušený, nestačí ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba

skúmať či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako priama príčina škody alebo ujmy existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za vznik škody alebo ujmy - nesprávny úradný postup teda môže mať za následok vznik zodpovednosti len vo vzťahu ku škode alebo ujme, ktoré boli priamo spôsobené práve (iba) týmto postupom, čo v prejednávanej veci preukázané nebolo. Preto, ak by aj žalobcovi vznikla majetková škoda a nemajetková ujma, nebola by preukázaná súvislosť ich vzniku s postupom Okresného súdu Senica v exekučnej veci.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, t.j. nepreukázanie nesprávneho úradného postupu, nepreukázanie vzniku škody / nemajetkovej ujmy a jej výšky, chýbajúca príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody / nemajetkovej ujmy, súd návrh žalobcu na náhradu škody a priznanie nemajetkovej ujmy považoval za neopodstatnený, a preto ho zamietol.

V konaní žalovaný vzniesol námietku premĺčania, ak došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.4.2009 - o takýto prípad v prejednávanej veci nešlo, nakoľko žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 23.4.2010, preto sa súd vznesenou námietkou premĺčania ani nezaoberal.

Vzhľadom k tomu, že žalovanému plne úspešnému v spore nevznikli trovy konania, resp. o ich náhradu nepožiadal (§ 151, ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), súd rozhodol tak, že náhradu trov konania mu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, ku Krajskému súdu v Trnave, cestou podpísaného súdu, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42, ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.